Fricz Tamás: A német Willkommenskulturnak befellegzett

2016 február 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

A legfrissebb felmérések szerint immáron a német emberek 40 százalékának az a véleménye, hogy Angela Merkelnek menekültpolitikája miatt távoznia kell.

Nem kevésbé árulkodó adat, hogy a kancellár asszony által szorgalmazott közös európai megoldásról 80 százalék gondolja azt, hogy az nem valósulhat meg.

Mindez világosan mutatja, hogy Merkel úgynevezett Willkommenskulturja, azaz befogadáskultúrája a német társadalom el?tt napról napra növekv? mértékben veszíti el a hitelességét. A kölni tragédia óta ez a folyamat felgyorsult, a német emberek dühösek és lázadoznak, ami azért is kiemelend?, mert a német polgárokra jellemz? vonás az egyszer kiválasztott politikai vezet?k, pártok, kormányok iránti er?s köt?dés, h?ség; a német választópolgár nehezen, lassan és megfontoltan alakítja át meggy?z?dését. Márpedig még tavaly nyár végén Merkel kifejezetten népszer?ségnek örvendett: szelfiz?s korszakában a többség mögötte állt. Ez változott meg most drasztikus mértékben, ami, ismétlem, a német politikai kulturális adottságok között kifejezetten brutális hangulatváltásnak tekinthet?.

Ebb?l kiindulva máris adódhatna a következtetés: egy demokratikus gondolkodású politikusnak, aki egy ország vezet?je, kutya kötelessége lenne a német polgárok véleményét és indulatait figyelembe venni, s radikális fordulatot tenni a migránspolitikájában. Le kellene mondania a Willkommenskulturról, le kellene mondania „a bevándorlás egy nagy lehet?ség az országnak” típusú szemléletmódról, s a menekültáradat megfékezésére, illetve leállítására kellene sürg?sen koncentrálnia.

Ezt a követelményt sokan és sokszor megfogalmazzák a szakért?k is, ám ezzel párhuzamosan megszólalnak az úgynevezett realisták, s azt állítják, hogy Merkel kancellár nincs abban a helyzetben, hogy változtasson a politikáján. Ennek oka pedig a modern politika természetében rejlik: a hatalmat megszerzett politikai vezet?k egyetlen és kizárólagos motivációja az, hogy a következ? választásokat megnyerjék és a hatalmukat megtartsák – lehet?leg az id?k végezetéig. Márpedig – folytatódik az érvelés – Merkel neve összeforrott a befogadás kultúrájával, s?t igazából ? volt ennek a legfontosabb meghirdet?je és szószólója, s ezért egész egyszer?en nem teheti meg, hogy a Willkommenskulturt egyik napról a másikra feladja, és áttérjen a Wirklichkeitskulturra, azaz a valóság kultúrájára. Ha ugyanis ezt megtenné, önmaga hitelét ásná alá, hiszen politikája egyik kulcselemét tagadná meg – s ez egyet jelentene a bukásával.

Vagyis, ebb?l következ?en – így a „realisták” – Merkel asszony nem fog változtatni a migránspolitikáján, ehelyett óvatos engedményeket fog tenni. Szigorítanak a határ?rizeten, jobban ellen?rzik a bevándorlók státusát, erélyesebben lépnek fel a migránsb?nözéssel szemben, er?sítik a Törökországgal való együttm?ködést, lépéseket tesznek a schengeni határok meger?sítéséért stb. A közvélemény megnyugtatása érdekében megteszik ezeket a szépészeti lépéseket, ám odáig soha nem jut el Merkel, hogy kimondja: a befogadás kultúrája megbukott. Európa veszélybe került, ezért le kell állítani a menekültáradatot, de legalábbis a minimális mértékre kell korlátozni azt.

Ennek a „realista”, nagyon is elterjedt szemléletmódnak az a kiindulópontja, hogy a modern politikában a tévedés beismerése a gyengeség jele. Aki nyíltan beismeri, hogy politikai elképzelése tévesnek bizonyult, az alkalmatlan a posztja betöltésére. Alkalmatlan a politikai ellenfelei szemében, akik a sebzett vadra azonnal ráugranak és szétmarcangolják, s alkalmatlan az emberek szemében is, hiszen következetlen vezet?nek bizonyul, akinek nem lehet hinni, nem lehet megbízni a döntéseiben. Készséggel elismerem: ebben a reálpolitikai megközelítésben nagyon sok igazság van. Mégis fel kell tennem a kérdést: biztos, hogy a politikus csak akkor sikeres és hatalmas, ha az örök csalhatatlan vezet? képében tetszeleg? És biztos, hogy a döntésekhez való makacs, mindenáron való ragaszkodás a megfelel? attit?d, amely végül az ökör következetességéhez fog hasonlítani? Biztos, hogy ez az egyetlen útja egy politikus sikerének?

Érdemes ezt egy kicsit újragondolni, s különválasztani egymástól a politikai aréna és a választópolgárok lehetséges reakcióit. Nem vitás ugyanis, hogy egy hatalmon vagy vezet? pozícióban lév? politikus önkritikus gesztusát, coming outját a politikai ellenfelei aligha fogadják mély és empatikus megértéssel. Ellenkez?leg: a váratlan fordulatot valóban a dögkesely?k kíméletlenségével igyekeznek saját hatalmi céljaikra kihasználni, s legalább annyira, amennyire csak lehet. Ugyanakkor viszont sokkal bonyolultabb és kiszámíthatatlanabb a választópolgárok reakciója egy ilyen fordulatra. Márpedig, végs? soron mégiscsak a választók döntik el azt, hogy egy esetleges radikális irányváltást hogyan min?sítenének.

Kérdezem: biztos, hogy csökkenne Angela Merkel népszer?sége, ha kiállna a nyilvánosság elé, és azt mondaná:

bár tavaly nyáron még hittem benne – mint ti is, kedves választópolgárok, velem együtt –, hogy a menekültek befogadásával jót teszünk Németországnak és a lelkünknek, mára rá kellett jönnöm, hogy ilyen mennyiség? és ilyen min?ség? migránstömeg befogadása lehetetlen, az integráció nem m?ködik, s?t, immáron titeket kell megvédenem a b?nözéssel és er?szakoskodásokkal szemben? Ugyanis kétféle beismerés, önkritika létezik: az egyik, amikor a választók akarata ellenére er?ltettem egy politikát, s ragaszkodtam hozzá foggal-körömmel, a másik, amikor eredetileg a választók is egyetértettek a koncepciómmal, s emellett tartottam ki, ameddig csak lehetett, de közben a viszonyok gyökeresen megváltoztak. Magyarországon Orbán Viktor azért van olyan stabil és megingathatatlan hatalmi pozícióban, mert migránspolitikája mögött kezdett?l fogva érezheti a magyar választók dönt? többségének bizalmát és támogatását, s ez mit sem változott az elmúlt hónapokban, s?t még növekedett is.

Angela Merkel politikailag korrekt koncepciójának viszont az élet, a valóság mondott nemet: az eredetileg elgondolt migránspolitikája, ha folytatódik, valóban térdre kényszeríti Németországot. Ezt már az emberek pontosan érzik, ezért akarnak egyre többen radikális változást. Viszont Merkel és népe együtt indult, s ha most Merkel követné a német társadalom hangulat- és véleményváltását, voltaképpen nem tenne mást, mint amit egy ízig-vérig demokrata és velejéig erkölcsös politikus tesz: eleget tenne a választók akaratának, s újra összetalálkozna velük. És ez ráadásul megmentené Németországot. Olyan nagyon ördögt?l való dolog lenne ez? Még csak el sem gondolhatunk ilyesmit?

Vagyis azt javaslom, hogy a „realizmusunknak”, a cinizmusig fajuló tudjuk a dörgést mentalitásunknak szabjunk némi határt, ha lehetséges. Nem úgy és abban, hogy naivvá válunk, hiszen az esetek dönt? többségében a politikusok valóban manipulálnak, látszatkövetkezetesek, s ami a legrosszabb, gyakran a pártjuk és saját hatalmuk el?bbre való nekik, mint akár a saját országuk sorsa. Ez valóban a reálpolitika. De mégse engedjünk annak a kísértésnek, hogy véleményformálóként, elemz?ként, állampolgárként alá is játsszunk ennek a reálpolitikusi magatartásnak. Ne fogadjuk el rutinszer?en azt, hogy „Merkel nem változtathat a politikáján, mert akkor azonnal megbukna.”
Kérdezem: és ha Merkel nem változtat a politikáján migránsügyben, akkor nem bukik meg? Ugye, érdekes a kérdés? S akkor vajon mégis mi a reálpolitika ebben a helyzetben Merkelnek? Persze tény, hogy a nép, az istenadta nép, a választópolgárok reakciói mindig kiszámíthatatlanok. Viszont az már most látszik, hogy ha a jelenlegi trendek folytatódnak Németországban, akkor már a márciusi tartományi választások után megbukhat Merkel. Ha azonban radikálisan irányt váltana és befejezné a Willkommenskulturt, akkor lenne egy esélye arra, hogy visszaszerezze elvesztett népszer?ségét. Ilyen egyszer? ez. Azt hiszem, ez is reálpolitika.

Fricz Tamás - *A szerz? politológus*

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló